

Loven havde bestemt. Man bortskar ved denne Veilighed 12 Orlogscapitainer, og Orlogscapitainclassen blev derved nebsat til omtrent det Halve. At man der gik frem efter nogen bestemt Regel, er tvivlsomt; det var af øieblikkelig Trang til Besparelse, at man gennemførte denne Forholdsregel, og selve Udvalget har erkjendt, at ikke noget Princip var fulgt, idet det har formeent, at en Forøgelse af Capitainlieutenantclassen i alle Tilfælde vilde være fornøden, og derfor istedetfor 22 Capitainlieutenanter, som der hidtil har været, har opført 28. Dette tyder altsaa paa, at det Hele, som er foregaaet i 1864, egentligt kun kan betragtes som noget Temporairt og ikke som nogen endelig Ordning, altsaa som Noget, hvorom der maatte træffes nærmere Bestemmelse paa et senere Standpunkt. For at bestemme Officerernes Antal i en Officersstand, maa der være enkelte Udgangspunkter, og disse maa da navnlig for Flaaden være, hvormange Skibe der høves, og hvilke Officerer der behøves for at føre disse mod Fjenden paa en tilfredsstillende Maade. Det kan lidt nytte at have Skibe, naar man ikke har Officerer til at besætte dem, og som Følge deraf har det naturligtviis maattet være Tanken, at man skulde have de Officerer, som ere nødvendige til Skibenes Manoevrering og tilfredsstillende Brug. Fra Forsvarscommissionens Side er der fremkomment Tabeller, der vise, hvormange Officerer der er nødvendig for at commandere vor Flaade. Det Tal, som her staaer opført, er 16 Orlogscapitainer, 30 Capitainlieutenanter og nogle og 70 Lieutenanter, hvilket er grundet paa Oplysninger, som Organisationscommissionen har indhentet. Et andet Hensyn, som man maa tage med Hensyn til Officerernes Stilling og Antal, er det, at der skal tilveiebringes Afgang til en vis Forfremmelse, og endelig kommer her den Betragtning frem, at der er et Billighedskrav for, at Officererne i den ene Stand, Marinen, ikke blive stillede stort lavere end Officererne i Hæren. Det er disse Udgangspunkter, som jeg troer, man maa lægge til Grund, naar man vil fastsætte Officerernes Antal i en Stand som Marinen. Nu viser det sig altsaa, at de foreslaaede Tal, 16, 30 og nogle og 70, ere

begrundede paa Opgivender fra Organisationscommissionen. Samtidigt dermed har det stillet sig saaledes, at, ved at lægge disse Tal til Grund og dernæst ved at lægge en eensartet Vægering til Grund for Hær og Flaade, vil Resultatet blive det, at Middelgagen i Marinen vil være 1,175, medens den i Hæren vil være 1,100 og nogle og 80, altsaa i Hæren noget Mere end i Flaaden. Det er dette, som har bragt mig til at foreslaae det anførte Antal, og jeg antager, at der vil være Anledning til at fastholde samme. Med Hensyn til Tallet 52 for Lieutenanter, som er foreslaaet af Udvalget, da er jeg, som det vil sees af Betænkningen, gaaet ind derpaa, da jeg antager, at man ikke kunde fravige i et saadant Punkt den Ordning, som er vedtagen med Hensyn til Hæren, og jeg mener altsaa, at man med de 18 Lieutenanter, som Udvalget har foreslaaet, skulle kunne være i Lønning, vil kunne hjælpe sig. Den hele Forandring med Hensyn til disse Lieutenanter er egentlig, at Pensionsberettigelsen for Lieutenanter bortfalder. Vil man gaae til Kernen i den hele Forandring af nogle og 70 til 52, saa er det netop dette; det har gjentagende været under Forhandling her i Thinget, og jeg skal derfor ikke vidtløftigt udtale mig derom; kun maa jeg tillade mig at sige, at det pecuniare Hensyn, som har gjort sig gjældende, ikke har den Betydning, som man maastee har forestillet sig. Dette vil saameget mindre blive Tilfældet, efterat der er en Mulighed for, at Albersclasserne atter vilde blive gjenoptagne. Vil man nemlig see hen til, at Secondlieutenanterne træde i Nummer som faste Lieutenanter omtrent i deres 25de Aar, og at Capitainlieutenanterne som Følge af den Albersgrænse, som der tidligere har været Tale om, vilde træde ud med det 55de Aar, vilde altsaa alle Capitainlieutenanter have Krav paa Maximum af Pension, hvilket under alle Omstændigheder vil blive Tilfældet med Orlogscapitainerne. Den Besparelse af Pension, der indvindes, vil saaledes kun være tilstede for de affledigede Lieutenanters Vedkommende, men Antallet af disse er i det Hele taget saa ringe, at denne Besparelse bliver meget ubetydelig og kun vil beløbe sig til $\frac{2}{100}$ eller $\frac{1}{50}$ af den Pension, som tilstaaes en Lieute-